Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDU PRE VEREJNÚ SLUŽBU EURÓPSKEJ ÚNIE (prvá komora)

z 23. novembra 2010 *

„Verejná služba — Úradníci — Verejné výberové konanie — Nezapísanie do zoznamu úspešných uchádzačov — Vyvážené zastúpenie žien a mužov vo výberovej komisii“

Vo veci F-50/08,

ktorej predmetom je žaloba podaná podľa článkov 236 ES a 152 AE,

**Gábor Bartha**, s bydliskom v Bruseli (Belgicko), v zastúpení: P. Homoki, advokát,

žalobca,

proti

**Európskej komisii**, v zastúpení: J. Currall, V. Bottka a A. Sipos, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

SÚD PRE VEREJNÚ SLUŽBU (prvá komora),

v zložení: predseda komory S. Gervasoni, sudcovia H. Kreppel (spravodajca) a H. Tagaras,

tajomníčka: W. Hakenberg,

vyhlásil tento

**Rozsudok**

1 Žalobou podanou do kancelárie Súdu pre verejnú službu 19. mája 2008 pán Bartha v podstate žiada jednak zrušiť rozhodnutie výberovej komisie verejného výberového konania EPSO/AD/56/06, ktorým bol informovaný o svojom neúspechu na skúškach v tomto výberovom konaní, jednak zaviazať Komisiu Európskych spoločenstiev na náhradu ujmy, ktorú utrpel v dôsledku tohto rozhodnutia.

* Jazyk konania: maďarčina.

## Právny rámec

2 Článok 3 prílohy III Služobného poriadku úradníkov Európskej únie (ďalej len „služobný poriadok“) stanovuje:

„Výberová Komisia sa skladá z predsedu, ktorého vymenuje ustanovujúci [menovací – *neoficiálny preklad*] orgán, a z členov, ktorých vymenujú ustanovujúci [menovací – *neoficiálny preklad*] orgán a Výbor zamestnancov, pričom každý z nich vymenuje rovnaký počet členov.

V prípade spoločných verejných výberových konaní dvoch alebo viacerých orgánov sa výberová komisia skladá z predsedu vymenovaného menovacím orgánom uvedeným v článku 2 ods. 2 služobného poriadku a z členov vymenovaných menovacím orgánom uvedeným v článku 2 ods. 2 služobného poriadku na návrh orgánov, ako aj z členov vymenovaných na základe dohody medzi výbormi zamestnancov orgánov tak, aby sa zabezpečilo rovnaké zastúpenie.

Výberovej komisii môže pri niektorých skúškach pomáhať jeden alebo viacero skúšajúcich vo funkcii poradcov.

Členovia výberovej komisie sa vyberajú z úradníkov, ktorých funkčná skupina a trieda je aspoň rovnaká ako trieda obsadzovaného pracovného miesta.

Ak sa výberová Komisia skladá z viac ako štyroch členov, musia byť obe pohlavia zastúpené aspoň dvoma členmi.“

## Skutkové okolnosti

3 Dňa 25. júla 2006 uverejnil Európsky úrad pre výber pracovníkov (EPSO) oznámenie o verejnom výberovom konaní EPSO/AD/56/06 na vytvorenie rezervy pre budúci nábor administrátorov triedy AD 5 s maďarským občianstvom (Ú. v. EÚ C 172 A, s. 3, ďalej len „oznámenie o výberovom konaní“).

4 Toto výberové konanie sa týkalo štyroch oblastí: európskej verejnej správy/ľudských zdrojov, práva, ekonomiky a mikroekonomiky/business administration.

5 Počet úspešných uchádzačov v oblasti práva bol stanovený na desať.

6 Žalobca sa prihlásil ako uchádzač do výberového konania EPSO/AD/56/06 a pri zápise sa rozhodol pre oblasť práva.

7 Žalobca uspel na vstupných testoch usporiadaných s cieľom vykonať predbežný výber uchádzačov a ďalej sa podrobil trom písomným skúškam, ktoré boli uvedené v oznámení o výberovom konaní, a potom ústnej skúške vyhradenej pre uchádzačov vybratých na základe písomných skúšok.

8 Listom z 19. novembra 2007 predseda výberovej komisie žalobcu informoval, že jeho meno nemohlo byť zapísané do zoznamu úspešných uchádzačov, keďže celková známka, ktorú získal za všetky písomné a ústne skúšky, bola nižšia než známka, ktorú získali desiati úspešní uchádzači výberového konania (možnosť „právo“).

9 Listom z 22. novembra 2007 žiadal žalobca o preskúmanie rozhodnutia o jeho nezapísaní do zoznamu úspešných uchádzačov vo výberovom konaní.

10 Keďže žalobca nedostal ani požadované dokumenty, ani požadované informácie, zopakoval svoju žiadosť e-mailom adresovaným EPSO 10. decembra 2007.

11 Dňa 20. decembra 2007 zaslal EPSO žalobcovi kópiu jeho písomných skúšok b) a c), ako aj kópiu príslušných vyhodnotení.

12 Listom zo 7. januára 2008 žalobca vzhľadom na dokumenty, ktoré mu EPSO poskytol, doplnil výhrady, ktoré už pôvodne uviedol v žiadosti o preskúmanie.

13 Rozhodnutím z 23. januára 2008 predseda výberovej komisie zamietol žiadosť o preskúmanie.

14 Prostredníctvom e-mailu adresovaného EPSO 25. januára 2008 žalobca napadol obsah rozhodnutia z 23. januára 2008.

15 Rozhodnutím z 31. marca 2008 predseda výberovej komisie potvrdil odmietnutie zápisu žalobcu do zoznamu úspešných uchádzačov vo výberovom konaní.

**Konanie a návrhy účastníkov konania**

16 Žaloba bola podaná 19. mája 2008.

17 Žalobca navrhuje, aby Súd pre verejnú službu:

— zrušil rozhodnutie z 19. novembra 2007,

— zrušil rozhodnutie z 23. januára 2008,

— zrušil rozhodnutie z 31. marca 2008,

— zaviazal Komisiu na náhradu ujmy vyplývajúcej z nezákonnosti uvedených rozhodnutí,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

18 Komisia navrhuje, aby Súd pre verejnú službu:

— zamietol žalobu,

— zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

19 V dokumente s nadpisom „Úprava návrhu“, ktorý Súd pre verejnú službu považoval za repliku, žalobca okrem iného navrhol, aby Súd pre verejnú službu:

— zaviazal Komisiu, aby mu ako náhradu majetkovej ujmy zaplatila odškodné vo výške 924 eur mesačne za obdobie medzi 31. marcom 2008 a vyhlásením tohto rozsudku,

— zaviazal Komisiu, aby mu ako náhradu nemajetkovej ujmy zaplatila sumu 10 000 eur,

— nariadil EPSO prijať nové rozhodnutie nahrádzajúce rozhodnutie z 19. novembra 2007.

20 Vo svojej duplike Komisia opätovne navrhla, aby Súd pre verejnú službu:

— zamietol žalobu žalobcu,

— zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

21 Podľa článku 48 ods. 2 rokovacieho poriadku Súd pre verejnú službu so súhlasom účastníkov konania rozhodol, že vo veci bude rozhodovať bez nariadenia pojednávania.

## Právny stav

### A – *O návrhu na zrušenie*

#### 1. *Úvodné pripomienky k predmetu návrhu na zrušenie*

22 Treba pripomenúť, že podľa judikatúry, pokiaľ uchádzač vo výberovom konaní požiada o preskúmanie rozhodnutia výberovej komisie, práve rozhodnutie prijaté výberovou komisiou po preskúmaní situácie uchádzača predstavuje akt, ktorý mu spôsobuje ujmu (rozsudok Súdu prvého stupňa z 13. decembra 2006, Heus/Komisia, T-173/05, Zb. VS s. I-A-2-329, II-A-2-1695, bod 19). Preto rozhodnutie z 23. januára 2008 prijaté v nadväznosti na žiadosť o preskúmanie podanú žalobcom 22. novembra 2007 nahradilo pôvodné rozhodnutie výberovej komisie z 19. novembra 2007 a predstavuje akt spôsobujúci ujmu (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

23 Z údajov v spise okrem toho vyplýva, že žalobca po tom, ako mu bolo doručené napadnuté rozhodnutie, 25. januára 2008 zaslal EPSO – ktorý bol podľa oznámenia o výberovom konaní adresátom nielen žiadostí o preskúmanie, ale aj sťažností podaných uchádzačmi na základe článku 90 ods. 2 služobného poriadku – e-mail, v ktorom napádal dôvodnosť tohto rozhodnutia, pričom najmä zdôrazňoval, že bolo prijaté v rozpore s určitými predpismi upravujúcimi prácu výberových komisií. Vzhľadom na predmet e-mailu a so zreteľom na skutočnosť, že rozhodnutie EPSO postúpiť tento e-mail predsedovi výberovej komisie, aby naň odpovedal, nemôže mať vplyv na spôsob, ako ho má Súd pre verejnú službu kvalifikovať, predmetný e-mail musí byť považovaný za sťažnosť v zmysle článku 90 ods. 2 služobného poriadku, ktorá bola výslovne zamietnutá rozhodnutím z 31. marca 2008. Pritom už bolo rozhodnuté, že účinok návrhov na zrušenie formálne smerujúcich proti rozhodnutiu o zamietnutí sťažnosti je v prípade, že toto rozhodnutie nemá samostatný obsah, ten, že Súdu pre verejnú službu sa predloží akt, proti ktorému bola podaná sťažnosť (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora zo 17. januára 1989, Vainker/Parlament, 293/87, Zb. s. 23, bod 8; pozri tiež rozsudok Súdu pre verejnú službu z 9. júla 2009, Hoppenbrouwers/Komisia, F-104/07, Zb. VS s. I-A-1-259 a II-A-1-1399, bod 31). Za týchto okolností, keďže rozhodnutie z 31. marca 2008 nemá samostatný obsah, netreba rozhodovať o návrhoch smerujúcich k zrušeniu uvedeného rozhodnutia.

#### 2. *O návrhoch smerujúcich k zrušeniu napadnutého rozhodnutia*

##### a) O prípustnosti

24 Komisia uvádza, že napadnuté rozhodnutie malo byť predmetom žaloby v lehote, ktorá uplynula tri mesiace a desať dní po oznámení uvedeného rozhodnutia, teda najneskôr 3. mája 2008. Táto žaloba však bola podaná až 19. mája 2008. Podľa názoru Komisie teda musí byť odmietnutá ako neprípustná.

25 V tejto súvislosti podľa ustálenej judikatúry opravný prostriedok proti rozhodnutiu výberovej komisie zvyčajne spočíva v priamom predložení veci súdu Spoločenstva. Ak sa však dotknutá osoba rozhodne, tak ako žalobca v tejto veci, najskôr sa s administratívnou sťažnosťou obrátiť na administratívu, bude prípustnosť neskôr podanej žaloby závisieť od toho, či dotknutá osoba dodrží všetky procesné požiadavky, ktoré sa viažu k predchádzajúcej sťažnosti (uznesenie Súdu prvého stupňa z 25. novembra 2005, Pérez-Díaz/Komisia, T-41/04, Zb. VS s. I-A-373, II-1697, bod 32).

26 Keďže sa žalobca v prejednávanej veci rozhodol podať sťažnosť proti napadnutému rozhodnutiu, bol podľa ustanovení článku 90 ods. 2 služobného poriadku povinný podať sťažnosť v lehote troch mesiacov od oznámenia uvedeného rozhodnutia. Z údajov v spise vyplýva, že dotknutá osoba konala v súlade s týmto predpisom, pretože sťažnosť bola EPSO doručená 25. januára 2008, teda dva dni po oznámení napadnutého rozhodnutia, ku ktorému došlo 23. januára 2008.

27 Okrem toho, keďže podľa znenia článku 91 ods. 3 služobného poriadku musia byť žaloby uvedené v tomto článku podané v lehote troch mesiacov odo dňa oznámenia rozhodnutia prijatého v reakcii na sťažnosť, pričom táto lehota je podľa článku 100 ods. 3 rokovacieho poriadku predĺžená o 10-dňovú lehotu zohľadňujúcu vzdialenosť, je nesporné, že žalobca 19. mája 2008, teda v lehote troch mesiacov a desiatich dní, túto žalobu Súdu pre verejnú službu predložil. Za týchto okolností Komisia nemôže tvrdiť, že žaloba bola podaná oneskorene.

b) O veci samej

28 Na podporu svojej žaloby uviedol žalobca pôvodne šesť žalobných dôvodov založených po prvé na porušení článku 3 piateho odseku prílohy III služobného poriadku, po druhé na porušení požiadavky spravodlivého procesu, po tretie na porušení zásad upravujúcich hodnotenie, po štvrté na porušení článku 90 ods. 2 služobného poriadku, po piate na existencii zneužitia právomoci a porušení zásady riadnej správy vecí verejných, po šieste na porušení zásady právnej istoty.

29 Vo svojej replike však žalobca Súd pre verejnú službu informoval, že berie späť žalobné dôvody založené na porušení požiadavky spravodlivého procesu, porušení zásad upravujúcich hodnotenie, ako aj porušení zásady právnej istoty.

30 Treba skúmať žalobný dôvod založený na porušení článku 3 piateho odseku prílohy III služobného poriadku.

Tvrdenia účastníkov konania

31 Žalobca pripomína, že podľa znenia článku 3 piateho odseku prílohy III služobného poriadku, „ak sa výberová Komisia skladá z viac ako štyroch členov, musia byť obe pohlavia zastúpené aspoň dvoma členmi“. Podľa žalobcu bolo toto ustanovenie v prejednávanej veci porušené, keďže vo výberovej komisii, ktorá bola zložená z viac než štyroch členov, bola počas jeho ústnej skúšky iba jedna členka ženského pohlavia.

32 Na obranu Komisia namietla neprípustnosť žalobného dôvodu na základe toho, čo bolo uvedené v rámci konania pred podaním žaloby, a ďalej dodatočne zdôraznila, že článok 3 piaty odsek prílohy III služobného poriadku nebol v prejednávanej veci uplatniteľný, keďže výberová komisia sa skladala iba zo štyroch riadnych členov a štyroch náhradníkov. V každom prípade, ak by aj výberová komisia mala spĺňať toto ustanovenie, Komisia uvádza, že článok 3 piaty odsek prílohy III služobného poriadku, ktorý nerozlišuje medzi riadnymi členmi a náhradníkmi, by bol dodržaný, pretože vo výberovej komisii boli dve členky ženského pohlavia.

33 Pokiaľ ide o prípustnosť žalobného dôvodu, žalobca odpovedá, že pravidlo zhody medzi sťažnosťou a žalobou sa neuplatňuje v oblasti výberového konania a že v každom prípade žalobný dôvod založený na porušení pravidla parity v rámci výberovej komisie je žalobným dôvodom verejného poriadku, ktorého sa možno dovolávať po prvý raz pred súdom. V súvislosti s podstatou veci dotknutá osoba uvádza, že na overenie rešpektovania požiadavky stanovenej v článku 3 piatom odseku prílohy III služobného poriadku, ktorej cieľom je brániť akejkoľvek diskriminácii, treba brať do úvahy iba riadnych členov, ktorí nie sú náhradníkmi, alebo aspoň členov, ktorí sú prítomní na ústnej skúške.

Posúdenie Súdom pre verejnú službu

– O prípustnosti žalobného dôvodu

34 Ako rozhodol Súd pre verejnú službu v rozsudku z 1. júla 2010, Mandt/Parlament (F-45/07, body 119 a 120), pravidlo zhody medzi sťažnosťou a žalobou je porušené iba vtedy, ak žaloba v súdnom konaní mení predmet sťažnosti alebo jej dôvod, pričom pojem „dôvod“ sa musí vykladať extenzívne. Podľa takéhoto výkladu a v prípade návrhov na zrušenie treba pod „dôvodom sporu“ rozumieť spochybnenie vnútornej zákonnosti napadnutého aktu žalobcom, alebo alternatívne, spochybnenie jeho vonkajšej zákonnosti. V dôsledku toho a s výhradou námietok nezákonnosti a žalobných dôvodov verejného poriadku dochádza k zmene dôvodu sporu, a teda k porušeniu pravidla zhody, iba v prípade, ak žalobca, ktorý vo svojej sťažnosti spochybňuje iba formálnu platnosť aktu, ktorý mu spôsobuje ujmu, vrátane jeho procesných aspektov, vznesie v žalobe vecné žalobné dôvody, alebo naopak, ak žalobca po tom, ako vo svojej sťažnosti spochybňoval iba materiálnu zákonnosť aktu, ktorý mu spôsobuje ujmu, podá žalobu obsahujúcu žalobné dôvody týkajúce sa formálnej platnosti tohto aktu.

35 V prejednávanej veci, hoci je pravda, že žalobný dôvod založený na porušení článku 3 piateho odseku prílohy III služobného poriadku sa v sťažnosti ani implicitne neuvádza, žalobca napriek tomu v sťažnosti spochybnil vonkajšiu zákonnosť napadnutého rozhodnutia, pričom najmä tvrdil, že jeho kópiu písomnej skúšky c) neopravil skúšajúci hovoriaci maďarským jazykom, dôsledkom čoho je podľa jeho názoru nezákonnosť celého konania, a že napadnuté rozhodnutie bolo nedostatočne odôvodnené vzhľadom na pripomienky formulované v listoch z 22. novembra 2007 a zo 7. januára 2008. Za týchto okolností je uvedený žalobný dôvod, ktorý patrí pod rovnaký právny dôvod ako niektoré z dôvodov uvedených v sťažnosti, prípustný.

– O dôvodnosti žalobného dôvodu

36 Po prvé treba skúmať, či sa výberová komisia, ktorá posudzovala výkony žalobcu, skladala «z viac ako štyroch členov“ v zmysle ustanovení článku 3 piateho odseku prílohy III služobného poriadku, s cieľom určiť, či bola v tomto prípade výberová komisia povinná rešpektovať uvedené ustanovenia.

37 V tejto súvislosti treba výraz „členovia [výberovej komisie]“ uvedený v článku 3 piatom odseku prílohy III služobného poriadku chápať vzhľadom na jeho všeobecnosť ako výraz označujúci všetkých členov výberovej komisie vrátane predsedu, nielen členov uvedenej výberovej komisie, ktorí postavenie predsedu nemajú. Z toho vyplýva, že výberové komisie výberových konaní zložené, ako v prejednávanom prípade, aspoň z piatich členov vrátane predsedu patria do pôsobnosti uvedeného ustanovenia.

38 Po druhé treba skúmať, či výberová komisia spĺňala pravidlo stanovené v článku 3 piatom odseku prílohy III služobného poriadku, a to „obe pohlavia zastúpené aspoň dvoma členmi“, čo predpokladá najprv určiť, či má byť dodržiavanie pravidla overené pri vytváraní výberovej komisie, tak ako vyplýva zo zoznamu uverejneného inštitúciou alebo inštitúciami organizujúcimi výberové konanie, alebo pri skutočnom vykonávaní skúšok, a ďalej to, či treba zohľadniť iba riadnych členov komisie, alebo aj náhradníkov.

39 Pokiaľ ide o otázku, či má byť dodržiavanie pravidla stanoveného v článku 3 piatom odseku prílohy III služobného poriadku overené pri uverejnení zoznamu členov výberovej komisie alebo pri vykonávaní ústnych skúšok, Súd pre verejnú službu zastáva názor, že uvedené ustanovenia treba vykladať tak, že označujú členov výberovej komisie, tak ako figurujú na uverejnenom zozname. Pokiaľ by sa uvedené pravidlo malo počas skúšok dodržiavať, vyplývali by z neho pre administratívu poverenú organizovaním výberového konania značné praktické ťažkosti vzhľadom na to, že opačný výklad by ju zaťažoval príliš náročnou požiadavkou v oblasti zabezpečenia personálu, a to tým viac, že podľa

článku 3 druhého odseku tej istej prílohy III služobného poriadku sa majú výberové komisie skladať zároveň z členov vymenovaných menovacím orgánom a členov vymenovaných výborom alebo výbormi zamestnancov.

40 V súvislosti s otázkou, či treba na účely overenia dodržiavania článku 3 piateho odseku prílohy III služobného poriadku zohľadňovať iba riadnych členov výberovej komisie, alebo aj náhradníkov, treba na úvod pripomenúť, že judikatúra pripúšťa, aby administratíva, ktorá pristupuje k vytvoreniu výberovej komisie, mohla legálne, aj keď sa táto možnosť výslovne neuvádza v služobnom poriadku, určiť nielen riadnych členov, ale aj náhradníkov. Záujmom vymenovania náhradníkov do výberovej komisie je, aby v prípade nemožnosti výkonu funkcie riadnymi členmi mohli byť nahradení a výberová komisia mohla dokončiť svoju prácu v primeranej lehote, zachovávajúc si zároveň stále zloženie počas všetkých ústnych skúšok (rozsudok Súdu prvého stupňa z 12. marca 2008, Giannini/Komisia, T-100/04, Zb. VS s. I-A-2-9 a II-A-2-37, bod 207).

41 Na účel overenia dodržania pravidla stanoveného článkom 3 piatym odsekom prílohy III služobného poriadku však v zásade treba zohľadniť iba riadnych členov výberovej komisie, pretože práve oni majú obvykle úlohu zúčastniť sa na skutočnom priebehu skúšok.

42 Okrem toho, ak by sa mal článok 3 piaty odsek prílohy III vykladať tak, že pri posúdení súladu zloženia výberovej komisie ukladá povinnosť zohľadniť všetkých členov komisie bez ohľadu na to, či sú riadni členovia alebo náhradníci, takýto výklad by toto ustanovenie zbavil veľkej časti jeho významu. Požiadavku, aby výberová komisia zložená z viac než štyroch členov zahŕňala aspoň dvoch členov každého pohlavia, normotvorca stanovil s cieľom, aby sa zloženie výberových komisií priblížilo vyváženému zastúpeniu oboch pohlaví. Takýto cieľ by nebol dosiahnutý, ak by postačovalo, aby vo výberovej komisii zloženej aspoň z ôsmich členov vrátane náhradníkov bolo jedno alebo druhé pohlavie zastúpené iba dvoma náhradníkmi.

43 Z toho vyplýva, že výberovú komisiu, ktorá sa pri uverejnení zoznamu jej členov skladá z viac než štyroch riadnych členov, možno považovať za komisiu, ktorá spĺňa požiadavku článku 3 piateho odseku prílohy III služobného poriadku, iba pod podmienkou, že počet jej riadnych členov zahŕňa aspoň dvoch členov každého pohlavia.

44 Požiadavka, podľa ktorej treba v štádiu uverejnenia zoznamu členov výberovej komisie zohľadňovať iba jej riadnych členov, sa však v osobitnom prípade môže zmierniť, ak napriek vytvoreniu výberovej komisie, ktorá v tomto štádiu nespĺňa pravidlo stanovené článkom 3 piatym odsekom prílohy III služobného poriadku, tak ako je vyložené v predchádzajúcom bode, zloženie výberovej komisie počas skutočného konania skúšok napriek tomu zodpovedá tomuto pravidlu. V takom prípade sa totiž cieľ, ktorý sleduje článok 3 piaty odsek prílohy III služobného poriadku, a to zabezpečiť, aby výkony uchádzačov výberového konania posudzovala výberová komisia, v ktorej je zabezpečené vyvážené zastúpenie žien a mužov, ukazuje ako úplne splnený.

45 V prejednávanej veci, hoci EPSO v liste z 23. augusta 2006 vyzval inštitúcie, ako aj výbory zamestnancov na predloženie mien osôb, ktoré by mohli tvoriť výberovú komisiu, a pripomenul im najmä, že výberová komisia s viac než štyrmi členmi musí nevyhnutne zahŕňať aspoň dve osoby každého pohlavia, doklady zo spisu preukazujú, že krátko pred vykonaním ústnych skúšok EPSO na svojej internetovej stránke uverejnil zoznam členov – riadnych a náhradníkov – verejného výberového konania EPSO/AD/56/06, z ktorého vyplýva, že výberová komisia sa skladala z predsedu, riadneho člena komisie mužského pohlavia, a zo štyroch riadnych členov komisie rovnako mužského pohlavia, ale žiadnej osoby ženského pohlavia, čo bolo v rozpore s článkom 3 piatym odsekom prílohy III služobného poriadku.

46 Je pravda, že v zozname, ktorý uverejnil EPSO, bola uvedená aj predsedníčka a členka, obe náhradníčky ženského pohlavia, a že táto náhradníčka zasadala v komisii počas ústnej skúšky žalobcu.

47 Takáto skutočnosť však nemôže dokázať, že výberová komisia splnila ustanovenia článku 3 piateho odseku prílohy III služobného poriadku, keďže nie je ani preukázané, ani sa neuvádza, že predsedníčka, náhradníčka ženského pohlavia, bola popri členke, náhradníčke ženského pohlavia, skutočne súčasťou stáleho zloženia výberovej komisie, ktorá pri vykonávaní skúšok skúmala schopnosti uchádzačov.

48 Treba teda prijať záver, že zloženie výberovej komisie výberového konania v prejednávanej veci nezodpovedalo ustanoveniam článku 3 piateho odseku prílohy III služobného poriadku.

49 Keďže nie je preukázané, že pri neexistencii takejto nesprávnosti by napadnuté rozhodnutie malo rovnaký obsah, vyplýva z toho, že napadnuté rozhodnutie musí byť zrušené bez toho, aby bolo potrebné skúmať iné žalobné dôvody.

B – *O návrhu smerujúcom k tomu, aby Súd pre verejnú službu nariadil EPSO prijať nové rozhodnutie nahrádzajúce rozhodnutie z 19. novembra 2007*

50 Podľa ustálenej judikatúry súdu Únie neprislúcha, aby v rámci preskúmania zákonnosti založenej na článku 91 služobného poriadku adresoval pokyny administratíve (rozsudok Súdu prvého stupňa z 2. marca 2004, Di Marzio/Komisia, T-14/03, Zb. VS s. I-A-43, II-167, bod 63). Uvedený návrh treba preto odmietnuť ako neprípustný.

C – *O návrhu na náhradu škody*

1. *Tvrdenia účastníkov konania*

51 Žalobca žiada náhradu tak majetkovej, ako aj nemajetkovej ujmy, ktoré, ako tvrdí, utrpel v dôsledku napadnutého rozhodnutia. Spresňuje, že jeho majetková ujma predstavuje rozdiel medzi platom úradníka triedy AD 5 stupňa 2 a odmenou, ktorú poberá teraz, ako aj zbavenie práva na sociálne zabezpečenie a dôchodok od Európskej únie.

52 Komisia navrhuje uvedený žalobný návrh zamietnuť.

2. *Posúdenie Súdom pre verejnú službu*

53 Podľa ustálenej judikatúry predpokladá vznik zodpovednosti administratívy splnenie súhrnu podmienok, pokiaľ ide o protiprávnosť konania vytýkaného inštitúciám, skutočnú škodu a existenciu príčinnej súvislosti medzi konaním a uvádzanou škodou (rozsudky Súdneho dvora z 1. júna 1994, Komisia/Brazzelli Lualdi a i., C-136/92 P, Zb. s. I-1981, bod 42, a z 21. februára 2008, Komisia/Girardot, C-348/06 P, Zb. s. I-833, bod 52). Tieto tri podmienky sú kumulatívne. Neexistencia jednej z nich postačuje na zamietnutie návrhu na náhradu škody.

54 Pokiaľ ide o príčinnú súvislosť, v zásade je potrebné, aby žalobca predložil dôkaz o priamej a určitej príčinnej súvislosti medzi pochybením, ktorého sa dopustila inštitúcia, a uvádzanou škodou (rozsudok Súdu prvého stupňa z 28. septembra 1999, Hautem/EIB, T-140/97, Zb. VS s. I-A-171, II-897, bod 85).

55 Miera istoty príčinnej súvislosti vyžadovaná judikatúrou je však dosiahnutá, ak nezákonnosť, ktorej sa dopustila inštitúcia Únie, s určitosťou zbavila osobu nie nevyhnutne samotného prijatia, o ktorom dotknutá osoba nemôže nikdy preukázať, že naň mala právo, ale veľkej šance byť prijatý ako úradník alebo zamestnanec, pričom to má pre dotknutú osobu dôsledok, ktorý spočíva v majetkovej ujme

predstavujúcej stratu príjmu (rozsudok Súdu prvého stupňa z 5. októbra 2004, Sanders a i./Komisia, T-45/01, Zb. s. II-3315, bod 150; rozsudok Súdu pre verejnú službu z 22. októbra 2008, Tzirani/Komisia, F-46/07, Zb. VS s. I-A-1-323 a II-A-1-1773, bod 218).

56 Pokiaľ ide o majetkovú ujmu, žalobca žiada náhradu majetkovej ujmy vyplývajúcej jednak z utrpenej straty príjmu, v danom prípade rozdiel medzi platom úradníka triedy AD 5 stupňa 2 a odmenou, ktorú poberá teraz, jednak zo zbavenia práv na sociálne zabezpečenie a dôchodok spojených s postavením úradníka. V prejednávanej veci však nie je preukázané, že pri neexistencii nesprávnosti, ku ktorej došlo pri zložení výberovej komisie, by žalobca bol prijatý ako úradník, alebo že by mal aspoň veľkú šancu byť prijatý. Keďže podmienka týkajúca sa existencie príčinnej súvislosti medzi pochybením administratívy a uvádzanou škodu nie je splnená, návrhy smerujúce k náhrade majetkovej ujmy musia byť v dôsledku toho zamietnuté. V každom prípade prislúcha administratíve, od ktorej pochádza zrušený akt, aby prijala opatrenia na vykonanie tohto rozsudku, a najmä aby pri dodržaní zásad uplatniteľnej európskej právnej úpravy prijala akýkoľvek akt spravodlivo kompenzujúci nevýhody, ktoré pre žalobcu vyplynuli zo zrušeného aktu (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 15. septembra 2005, Casini/Komisia, T-132/03, Zb. VS s. I-A-253, II-1169, bod 98).

57 Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu, treba poznamenať, že žalobca nepreukázal, že utrpel nemajetkovú ujmu oddeliteľnú od nezákonnosti, ktorá odôvodňovala zrušenie napadnutého rozhodnutia a ktorú by nebolo možné nahradiť týmto zrušením (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 19. novembra 2008, Michail/Komisia, T-49/08 P, Zb. VS s. I-B-1-121 a II-B-1-739, bod 88).

58 Z uvedeného vyplýva, že návrh na náhradu škody musí byť zamietnutý.

## O trovách

59 Podľa článku 87 ods. 1 rokovacieho poriadku, s výhradou iných ustanovení kapitoly týkajúcej sa trov konania, je účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Podľa odseku 2 toho istého článku môže Súd pre verejnú službu, ak si to vyžaduje spravodlivé zaobchádzanie, rozhodnúť, že účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť iba časť trov konania, prípadne že nie je povinný nahradiť trovy konania vôbec.

60 Z uvedených dôvodov vyplýva, že Komisia je účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech v prevažnej miere. Okrem toho žalobca vo svojich návrhoch vyslovene navrhol, aby bola Komisia povinná nahradiť trovy konania. Keďže okolnosti prejednávanej veci neodôvodňujú uplatnenie ustanovení článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku, je opodstatnené zaviazať Komisiu na náhradu trov konania.

Z týchto dôvodov

SÚD PRE VEREJNÚ SLUŽBU (prvá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Rozhodnutie z 23. januára 2008, ktorým výberová komisia výberového konania EPSO/AD/56/06 zamietla žiadosť, ktorú podal pán Bartha a ktorá smeruje k preskúmaniu rozhodnutia uvedenej výberovej komisie o zamietnutí jeho kandidatúry, sa zrušuje.**

2. **V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.**

3. **Európska komisia je povinná nahradiť trovy konania.**

Gervasoni Kreppel Tagaras

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 23. novembra 2010.

Tajomníčka
W. Hakenberg

Predseda komory
S. Gervasoni